

Sag T-114/89
(summarisk offentliggørelse)

**Vereniging van Nederlandse Ziekenfondsen m. fl.
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Konkurrence — 'Omni-Partijen Akkoord' — formaliteten —
den anfægtede retsakts karakter«

Sammendrag af dom

Annulationssøgsmål — retsakter der kan være genstand for søgsmål — skrivelse fra et kommissionsmedlem til en medlemsstat, hvori der gives udtryk for, om en aftale mellem virksomheder er forenelig med Traktatens konkurrenceregler — ingen retligt bindende virkninger — ikke omfattet — efterkommet af modtagerstaten i forbindelse med vedtagelse af nationale foranstaltninger — ingen betydning (EØF-Traktaten, art. 5, 85 og 173; Rådets forordning nr. 17)

Der kan ikke antages at foreligge en retsakt, som kan gøres til genstand for et annulationssøgsmål i medfør af Traktatens artikel 173, når et kommissionsmedlem i en skrivelse, som rettes til en medlemsstats myndigheder, men som ikke har retligt bindende virkninger som dem, der følger af f.eks. en beslutning om meddelelse af fritagelse eller om foreløbige forholdsregler, idet skrivelsen kun indeholder en tilkendegivelse af den foreløbige vurdering, Kommissionens tjenestegrene har foretaget af en aftale mellem virksomheder i forhold til Traktatens artikel 85, og forslag om ændringer af aftalen, mens de processuelle rettigheder for aftalens parter og den, der har indgivet en klage over aftalen, i øvrigt udtrykkeligt forbeholdes.

Det forhold, at skrivelsen har fået de myndigheder, den var rettet til, til at træffe for-

anstaltninger inden for rammerne af national ret, ændrer ikke skrivelsens retlige karakter. Når der er tale om, hvorledes de nationale myndigheder skal forholde sig i forbindelse med en af Traktatens artikel 85 omfattet aftale mellem virksomheder, har Kommissionen hverken efter Traktatens artikel 85 eller forordning nr. 17, og heller ikke efter Traktatens artikel 5, nogen som helst kompetence til at rette en bindende beslutning til en medlemsstat.

(Denne doms begrundelse adskiller sig ikke væsentligt fra begrundelsen i den dom, som blev afsagt samme dag: 13. december 1990, Nefarma m.fl. mod Kommissionen, sag T-113/89, Sml. II, s. 797).